

JORDI PLAY/ARXIU

Alfons López Tena (Sagunt, Camp de Morvedre, 1957), és diputat de Solidaritat Catalana per la Independència. ERC ja ha fet el pas per a iniciar contactes amb SI, que a final d'agost va proposar una coalició electoral per al 20N encapçalada pels republicans.

Si ha posat un seguit de condicions sobre la taula per a formalitzar un acord de coalició amb ERC amb vista a les eleccions del 20N. Podríem assistir a un segon serial com el de SI-RCat l'estiu del 2010, que va acabar en no res?

—Precisament perquè quan vam negociar amb ERC per a les municipals a Barcelona es feia públic sempre el contingut d'allò de què parlàvem, i també les contínues suspensions de reunions que feia Carretero a l'agost, ara decidírem de fer públic el contingut de la nostra posició. Ho hem volgut fer d'una manera totalment diferent i hem començat dient públicament què s'hi ha d'anar a fer, al Congrés espanyol, i quin és l'objectiu de presentar-se a les eleccions.

—El plec de nou condicions que va enviar per correu electrònic a la direcció d'ERC el 31 d'agost és inamovible?

—En absolut. Es pot parlar de tot, són propostes. Partim de la premissa que a Madrid hi anem abandonant totalment la història del peix al cove, a defensar els drets dels catalans, a plantejar la

“Si no hi ha acord amb ERC, SI no en recomanarà el vot”

independència i a fer mal als interessos espanyols. Igual que van fer els diputats irlandesos al parlament britànic després de trenta anys buscant l'autonomia. En aquest sentit, les Corts espanyoles són un altaveu per a la premsa espanyola i internacional.

—Si aquest front independentista s'arriba a concretar, es podrà interpretar com un front contra CiU o el PP?

—Aquesta coalició tindria una dinàmica pròpia i un objectiu únic, defensar la independència. No ens interessa gens què facin els altres.

—Podríeu exigir algun lloc determinat a la llista electoral, per exemple, el cap de llista de Tarragona?

—No ens interessa gens quines serien les places que ens tocarien a les llistes.

—SI podria anar a la llista sense tenir un nom en les posicions que podrien donar diputat?

—La qüestió és el programa, no els 400 fulls que no llegeix ningú. Sovint ni tan sols els candidats, sinó els dos fulls que especifiquen què hi anem a fer, a Madrid. A partir d'aquí, es busquen les persones que tinguin el perfil necessari per a fer aquesta tasca. A Solidaritat, els

candidats els elegim per primàries, des del primer de la llista a l'últim. Respecte a les llistes, s'ha de parlar més de qui ocupa els llocs que no pas de l'ordre.

—**Però accepteu Alfred Bosch de cap de llista.**

—Sí.

—**I el número dos per Barcelona, Joan Tardà?**

—D'això no n'hem parlat, a SI. Joan Tardà ha estat dues legislatures al Congrés, i en aquest temps ha fet tot el contrari d'allò que nosaltres volem anar a fer a Madrid.

—**Junqueras ja li ha ofert el lloc, i ha acceptat. Joan Tardà pot ser un escull, per a formar coalició, doncs?**

—No necessàriament. Caldrà veure si Tardà vol rectificar fer o si vol mantenir la línia que ha seguit fins ara al Congrés. Però, en tot cas, que quedi clar que la llista d'ERC d'ara no serà la llista de la coalició. Ens sembla molt bé que Tardà hagi estat nomenat número dos d'ERC per Barcelona, però s'haurà de fer una nova llista per a la coalició en què s'integrin membres de SI. L'únic candidat que considerem acceptat ara mateix és el cap de llista per Barcelona, Alfred Bosch.

—**Reagrupament ja ha dit que se suma a la coalició, i Joan Carretero sona com a cap de llista a Girona. Ho veuríeu bé?**

—Mentre no parlem de programa, no entrarem a parlar de noms.

—**Les nou condicions que poseu per a anar en coalició a Madrid, són fàcilment assumibles per ERC?**

—Ja ho diran ells.

—**Potser fa la sensació que les condicions que ha posat SI són complicades de complir, i podria interpretar-se que, en realitat, no desitgeu tant el pacte.**

—Per al PP serien unes condicions impossibles, però no per a un partit independentista.

—**Aquesta coalició independentista, podria establir cap relació amb CiU al Congrés?**

—Nosaltres només votarem allò que sigui favorable als interessos de Catalunya, sense demanar res en canvi i sense oferir res en canvi, i votarem contra tot allò que afavoreixi els interessos espanyols. CiU va per una via molt diferent.

—**Si el candidat vencedor de les primàries hagués estat Joan Ridao, per part vostra continuaríeu oberts a una coalició?**

—Ridao va dir públicament que no estava disposat a fer cap mena de coalició. Per part nostra, no seria impediment si el senyor Ridao estigués disposat a anar a Madrid a treballar per Catalunya. Però no és el cas. SI ja ha fet l'oferta, és ERC que ha de dir si vol anar al Congrés a defensar Catalunya o no. El model que propugna Ridao no el volem ni per a Catalunya ni per a Espanya. Joan Ridao no vol la independència, per res del món. Si ell volia lluitar perquè el dèficit fiscal de Catalunya fos el 4% l'any 2020, el nostre objectiu és que Catalunya sigui independent com més aviat millor. Tenim projectes contradictoris. També Joan Manuel Tresserras, en una ponència política al gener, va sentenciar que l'única força independentista havia de ser ERC. Un determinat sector d'ERC voldria que SI desaparegués, i amb aquests paràmetres seria impossible d'arribar a cap acord. Si aquesta és la línia que predomina a Esquerra, no hi haurà acord.

—**Democràcia Catalana, amb Joan Laporta al capdavant, també té interès a integrar-se en aquesta coalició. És un inconvenient, que hi sigui el vostre ex-líder?**

—Si estan d'acord amb el programa i amb les garanties per a complir-lo, no hi ha problema. De fet, Democràcia Catalana és Laporta. En qualsevol cas, que SI concorri a les eleccions equival només a anar-hi amb ERC i en unes determinades condicions. Després d'això, ja es parlarà si s'hi afegixen més forces.

—**N'heu parlat, amb Reagrupament?**

—No. Abans de parlar amb ningú, cal saber si ERC vol fer coalició o no. No té sentit que parlem abans amb uns altres, perquè aleshores s'interpretaria que volem fer un front respecte a ERC, i no és el cas.

—**La relació amb RCat és inexistent?**

—Entre direccions, sí. Una altra cosa és que parlem entre militants si ens trobem en algun lloc. En tot cas, no fem un front independentista, sinó un front per la independència.

—**Bildu en seria una referència?**

—Amb una diferència substancial: Bildu inclou els sectors que aquí serien una part d'Unió Democràtica, el catolicisme de centre-dreta que a Euskadi inclou militància independentista. I, d'una altra banda, Bildu està molt determinat

en l'objectiu de posar fi a la violència i obrir una nova etapa a Euskal Herria.

—**Al Congrés espanyol Bildu seria un aliat prioritari?**

—Sí, tot i que ara per ara tenim objectius diferents. Bildu primer necessita obrir un procés de pau que requereix negociació amb l'estat. La nostra prioritat ja és la independència.

—**Dieu que una coalició ERC-SI, a la qual s'afegeixi RCat i fins i tot DC, no suma sinó que multiplica. Quines perspectives teniu?**

—Quants diputats obtinguem no és tan important com fer polítiques al servei de la independència. Ara, tinguem els diputats que tinguem, segur que no votarem pressupostos ni estarem satisfets —com n'estava ERC— aconseguint que el dèficit fiscal català no sigui de 20.343 milions d'euros sinó de 20.000. El paradigma del peix al cove de CiU i ERC ha fracassat. No serà una coalició independentista, sinó una coalició per a la independència. Si això és creïble, transparent i democràtic, amb propostes públiques i no fruit d'una reunió de quatre persones en un despatx que es fan una foto, la idea pot anar endavant i tenir un efecte multiplicador, com ha passat a Euskadi amb Bildu.

—**Si finalment no es concretés un acord amb ERC, què faria SI?**

—En cap cas no anirem a les eleccions espanyoles perquè no és el mandat dels nostres militants. Un 35% no volen anar a les eleccions en cap circumstància, i un 55% hi volen anar només si és amb ERC. Ara bé, si no hi ha acord amb ERC, Solidaritat no en recomanarà el vot. Posarem de manifest que hi ha diverses opcions: no anar a votar, votar en blanc, votar nul o votar una opció política, i que cadascú faci allò que consideri més eficaç per a assolir la independència.

—**Alfons López Tena vol, sense matisos, aquesta coalició per la independència?**

—Sí.

—**Amb Reagrupament, feia la sensació que vós defugíeu l'acord.**

—Carretero va fer públic, precisament a EL TEMPS, que no volia un acord amb SI, i que si Solidaritat volia un acord, s'havia d'integrar a RCat. Ell va refusar i suspendre totes les reunions que li demanàvem. Deixem-nos de pel·lícules i posem-nos a treballar.

Gemma Aguilera